

“La nostra tendència a l’egoisme no mor”

No posis el teu «jo» en la teva salut, en el teu nom, en la teva carrera, en la teva ocupació, en cada passa que fas... ¡Quina cosa tan molesta! Sembla que has oblidat que «tu» no tens res, que tot és d'Ell.

20 de desembre

Quan al llarg del dia et sentis —potser sense motiu— humiliat; quan pensis que el teu criteri hauria de prevaler; quan t'adonis que a cada instant borbolla el teu «jo», el que és

teu, i teu, i teu..., t'has de convèncer que estàs matant el temps, i que necessites que «matin» el teu egoisme. (Forja, 1050)

Convé que deixem que el Senyor es fiqui en les nostres vides, i que hi entri confiadament sense trobar-hi obstacles ni racons. Els homes tenim tendència a defensar-nos, a aferrar-nos al nostre egoisme. Sempre intentem de ser reis, mal que sigui del regne de la nostra misèria. Enteneu, amb aquesta consideració, per què tenim necessitat d'acudir a Jesús: perquè ens faci veritablement lliures i així puguem servir Déu i tots els homes. (...)

Estiguem amatents, perquè la nostra tendència a l'egoisme no mor, i la temptació pot insinuar-se de moltes maneres. Déu exigeix que, en obeir, fem un exercici de fe, ja que la seva voluntat no es manifesta a so de bombo i platerets. A vegades el

Senyor suggereix el seu voler com amb veu baixa, allà al fons del fons de la consciència: i cal que escoltem atents per distingir aquesta veu i fer-nos-en fidels.(És Crist que passa, 17)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/la-nostra-
tendencia-a-legoisme-no-mor/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/la-nostra-tendencia-a-legoisme-no-mor/)
(19/04/2025)